

LAUSUNTO

30.8.2018

Maa- ja metsätalousministeriö

Viite: Lausuntopyyntö hallituksen esityksestä eduskunnalle elintarvikelaiksi sekä eräiden lakien muuttamiseksi MMM025:00/2016

Elintarviketeollisuusliitto kiittää mahdollisuudesta saada lausua ko. asiaan.

Mitä mieltä olet valvontamaksuja kehittämisestä ehdotetulla tavalla?

Elintarvikealan toimijoilta kerättävistä maksuista saatavat varat on ohjattava elintarvikevalvonnan rahoittamiseen. Mikäli maakunnille annetaan oikeus kerätä elintarvikevalvonnan maksuja, tulee valtion varmistaa, että kerätyillä varoilla ei rahoiteta muita maakunnan toimintoja, vaan niillä varmistetaan korkealaatuisen elintarvikevalvonnan rahoitus. Viranomaismaksujen tulisi olla vastikkeellisia silloin kun se on tarkoituksenmukaista.

Lisämaksujen kerääminen elintarvikeketjulta ei ole hyväksyttävää, sillä se heikentää ruokaketjun elinvoimaa ja kilpailukykyä. Elintarviketeollisuus on tunnetusti matalakatteinen ala, jonka kannattavuus ja toimintakyky ovat kansallisesti tärkeä osa työllisyyden ylläpitoa. Elintarviketeollisuuden toiminta on välttämätöntä, sillä se jalostaa kotimaisen maatalouden raaka-aineet. Suomalainen elintarviketeollisuus kilpailee myös kotimarkkinoilla tuontituotteiden kanssa, joita ei elintarvikevalvonnan kustannukset välttämättä rasita samalla tavalla.

ETL teki jäsenistölleen kyselyn valvontamaksuista, niiden nykyisestä tasosta ja pyysi arvioimaan sitä, millaiseksi maksutaakka kehittyisi ehdotuksen mukaisella mallilla. Kyselyyn vastanneista 2/3 kannatti nykyistä suoriteperusteista maksua suunnitelmallisessa elintarvikevalvonnassa, kun taas 1/3 kannatti vuosimaksua. Osassa kunnissa on käytössä jo nyt elintarvikevalvonnan vuosimaksu.

Joissain tapauksissa, erityisesti silloin kun toimintaan kohdistuu useita valvontakäyntejä vuoden aikana, voi vuosimaksu taas vähentää sekä toimijoiden että viranomaisten hallinnollista taakkaa. Kun useiden laskujen sijasta tehdään vain yksi lasku vuosittain se parantaa valvontamaksujen ennustettavuutta ja valvontayksiköiden tuloperusteisen rahoituksen varmuutta.

Perusteluksi valvontamaksujen muuttamisesta vuosimaksuksi esitetään sitä, että toimijoille pystytään takaamaan enemmän neuvontaa ja ohjausta. Tämä on kannatettava tavoite ja on nykyistä hyvää elintarvikevalvonnan kehitystä ”valvojasta valmentajaksi” jatkava linja. Epäselväksi kuitenkin jää, miten tämä varmistetaan käytännössä, mikäli valvontaresurssit eivät lisäänty tai rahoitusta ei korvamerkitä käytettäväksi elintarvikevalvonnan turvaamiseen?

Valvontakäyntien vähentyminen toisaalta taas heikentää Oiva-valvontaraporttien ajantasaisuutta ja vähentää valvonnan vaikuttavuutta siltä osin, kun Oiva-tuloksilla katsotaan olevan vaikutusta kuluttajien käyttäytymiseen. Muu kuin valvontakäyntiperusteinen valvonta taas mahdollistaa mm. etämyynnissä tapahtuviin epäkohtiin puuttumisen ja esimerkiksi kattavan

asiakirjatarkasteluun perustuvan valvonnan, kun valvontakohteilta voidaan kerätä dokumentti-kokoelmat yhtä aikaa tarkastettaviksi. Tämä lisää valvontapäätösten yhdenvertaisuutta.

Käytännössä kuitenkin valvonta on jo nyt riskiperusteista ja käyntitiheys perustuu Eviran ohjeeseen, joita toisaalta taas ei kaikissa valvontayksiköissä noudateta. Tämä näkyy erityisesti sellaisissa valvontakohteissa, joissa virallista valvontaa suorittava taho on paikalla aina kun kohteessa on tuotantoa.

EU-lainsäädännössä korostetaan valvonnan suunnitelmallisuutta, avoimuutta ja tehokkuutta. Näitä tulee edistää myös käytännössä, erityisesti silloin, jos valvonnan maksut perustuvat toteutuneisiin kustannuksiin.

Viranomaistoimintaa tulee kehittää ja tehostaa, jotta kustannuksia voidaan alentaa valvonnan tarkoituksenmukaisuutta parantamalla, veloitetaan valvonnasta sitten suoriteperusteisesti tai vuosimaksulla. Hallituksen esityksessä elintarvikelaiksi esitetään, että toimijat maksaisivat jatkossa selkeästi suuremman osan valvontakustannuksista. Kaikki lisäkustannukset elintarvikeketjussa heikentävät ketjun kilpailukykyä ja investointimahdollisuuksia.

Valvontakäyntejä tulee suunnitella huolellisesti siten, että samalla kertaa pyritään hoitamaan sekä Oiva-tarkastus ja erilaiset näytteenottovelvoitteet, jotta peräkkäisiltä ja resursseja vieviltä valvontakäynneiltä vältytään.

Kaikenlaista virallisen ja muun valvonnan päällekkäisyyttä on karsittava. Monet toimijat panostavat elintarviketurvallisuuden hallintaan omaehtoisesti, jolloin nämä panostukset on otettava huomioon virallisen valvonnan määrissä ja vuosimaksun alennuksena. EU:n valvonta-asetus (EU) Reg. N:o 2017/624 Art. 9 antaa tähän mahdollisuuden.

ETL ehdottaa valvonnan maksujen alennukseen huomioon otettaviksi kriteereiksi seuraavia asioita:

- 1.Toimijan käytännön toimintoja ohjaa sertifioitu elintarviketurvallisuuden hallintajärjestelmä (mm. FSSC 22000, BRC, IFS)
- 2.Toimijalla on vientilupa, jonka saaminen edellyttää kohdemaan auditointia ja vahvaa viranomaisyhteistyötä
- 3.Toimijan merkittävä omaehtoinen panostus laadun hallintaan esim. alan koulutuksen saanut laatupäällikkö (tai oma laadunhallintalaboratorio).

Mitä mieltä olet mahdollisuudesta ottaa huomioon toimijan luotettavuus, kun elintarvikevalvontaa suunnitellaan ja toteutetaan?

Petoksellisen toiminnan estämiseksi on hyvä, että toimijoiden luotettavuutta arvioidaan kokonaisvaltaisesti, myös taloudellista luotettavuutta. Sen sijaan on syytä tarkoin pohtia, onko asiasta säädettävä erityisesti elintarvikelaissa vai riittääkö yleistä yritystoimintaa koskeva lain-säädäntö.

Esityksen muistiossa todetaan, että elintarvikevalvojat saisivat arvion toimijan luotettavuudesta harmaan talouden yksikön selvitysten kautta. Jotta elintarvikevalvonnan asiantuntemus kohdistuu tarkoituksenmukaisesti elintarviketurvallisuuden ja elintarvikkeiden määräystenmukaisuuden valvontaan, tulee laissa määritellä tarkemmin harmaan talouden yksikön rooli, jotta luotettavuuden arviointi ei jää yksittäisen elintarvikevalvojan tehtäväksi.

Toimijan luotettavuuden huomioon ottaminen ja toisaalta pakkokeinojen kehittäminen ehdotetulla tavalla lisäävät valvojan osaamis- ja kokemusvaatimuksia ja alttiutta tulkinnanvaraiseen valta-aseman käyttöön. Voisiko käytössä olla esim. tilaajavastuurekisterin tyyppinen toiminta, josta pikatarkastuksessa voi toimijan nimellä tai y-tunnuksella tarkistaa, onko veloitteet täytetty?

Uuden EU:n valvonta-asetuksen 2017/625; 137 artiklan 2. alakohdan perusteella, jos epäilyn säännösten noudattamatta jättämistä, toimivaltaisen viranomaisen on tutkittava asia epäilyn vahvistamiseksi tai poistamiseksi. Elintarvikelaissa ei kuitenkaan vahvisteta sitä, kenellä olisi oikeus suorittaa epäilyn esitutkintaa. Valitettava tosiasia on, ettei tavanomaisella elintarvikevalvojalla ole tietotaitoa mahdollisten taloudellisesti motivoituneiden elintarvikelainsäädännön veloitteiden noudattamatta jättämisen tutkimiseen, jolloin mm. elintarvikepetostapauksen esitutkintamandaatti pitäisi mahdollisesti antaa esimerkiksi poliisille. Esitutkintamandaatin varmistamiseksi tulevaisuudessa, voisi elintarvikelakiin kirjata mahdollisuuden säätää veloitteesta erillisellä asetuksella. Luonnoksessa viranomaisen veloitteet jäivät siis avoimeksi, vaikka tuleva valvonta-asetus edellyttää, että epäilyjä aletaan tutkia.

Mitä mieltä olet lihantarkastuksen kehittämisestä ehdotetulla tavalla; mikä on mielestäsi paras viranomaistaho huolehtimaan lihantarkastuksesta teurastamoissa ja leikkaamoissa?

Elintarvikevalvonnan, niin lihantarkastuksen kuin muunkin valvonnan osalta kustannustehokkuutta tulee kehittää. Nykymuodossaan erityisesti lihantarkastusorganisaation kulut teollisuudelle ovat kohtuuttomia eivätkä ne vastaa merkittävimpien kilpailijamaiden viranomaismaksujen tasoa, mikä heikentää Suomen teollisuuden kilpailukykyä. ETL ry tukee Suomen lihateollisuusyhdistyksen ja Broileriteollisuusyhdistyksen lausunnon näkemystä.

Mitä mieltä olet toisesta EU-jäsenvaltiosta tulevien eläinperäisten elintarvikkeiden ensisaapumisvalvonnan kehittämisestä ehdotetulla tavalla?

Erillisestä ensisaapumisvalvonnasta luopuminen ja siirtäminen osaksi muuta elintarvikevalvontaa on kannatettava muutos. Se vähentäisi hallinnollista taakkaa sekä valvonnasta, että elintarvikealan toimijoilta. Elintarvikevalvonnan silloja tulisi karsia myös vierasainevalvonnassa, vientivalvonnassa ja muussa eläinperäisten elintarvikkeiden käsittelyn valvonnassa ja siirtyä kohti sujuvaa valvonnan organisointia.

Mitä mieltä olet hallinnollisten pakkokeinojen kehittämisestä ehdotetulla tavalla?

Jo nyt lainsäädännössä on mahdollisuus pakkokeinojen käyttöön. Onko Suomessa ollut sellaisia tilanteita, joissa nykyisillä pakkokeinoilla ei saatu toimintaa korjattua tai joissa toimintaa olisi parantanut entistä napakampi pakkokeinojen käyttöönoton uhka? Olisi tärkeää määrittellä, millaisissa tapauksissa ja keillä olisi päätäntävalta hallinnollisten pakkokeinojen käyttöönottamiseksi.

Jos oikeusministeriö arvioi rangaistusluonteisen hallinnollisen seuraamusmaksun (hallinnollinen sakko) mahdolliseksi, pitäisikö sellainen ottaa käyttöön elintarvikevalvonnassa?

Luvussa 10 lueteltuja hallinnollisia pakkokeinoja on mielestämme riittävästi käytettävissä: poistaminen, kieltäminen, yleinen tiedottaminen, haltuunotto, hävittäminen koskeva päätös, huoneiston hyväksynnän peruuttaminen, laboratorion nimeämisen peruuttaminen, internetsivujen sulkeminen, päätös pakkokeinojen käytöstä, markkinoinnin kieltäminen ja markkinoinnin oikaisu. Näin ollen tarvetta pykälälle 65 ei ole.

Lausunnot muista aiheista

Ehdotus uudeksi elintarvikelaiksi on suurelta osin hyvä ja kannatettava. Se selkeyttää lainsäädäntöä, joskin edellyttää toimijoilta tulevaisuudessa entistä parempaa EU-lainsäädännön tuntemusta.

Maakunnallinen elintarvikevalvonta mahdollistaa valvonnan paremman työnjaon ja erikoistumisen, ja sitä kautta valvojien paremman osaamisen elintarvikevalvonnan ja –lainsäädännön laajassa kentässä. Laaja-alainen osaaminen ja valvojien koulutus ovat tärkeitä ohjauksen ja neuvonnan toteutumiseksi.

EU-lainsäädännössä korostetaan valvonnan suunnitelmallisuutta, avoimuutta ja tehokkuutta. Näitä tulee edistää myös käytännössä, erityisesti kun valvonnan maksut perustuvat toteutuneisiin kustannuksiin mm. silloin kun valvontaa suorittaa Ruokavirasto.

Riskiperusteisuuden korostuminen, samoin kuin kirjallisesta omavalvontasuunnitelmasta luopuminen, on oikeansuuntaista kehitystä.

Luku 1 Yleiset säädökset

1§ ja 2§: Lain tarkoitus ja soveltamisala.

Lakiin ehdotettavat täsmennykset koskien elintarvikekontaktimateriaalialaa ovat varsin kannatettavia. On ollut nähtävissä, että kontaktimateriaalialan toimijat eivät ole tunnistaneet vastuitaan osana ruokaketjua, joten ehdotetulla muutoksella asia selkeytyy ja elintarvikealan toimijat saavat enemmän työkaluja mm. pakkausmateriaalien ja tuotantolaitteistoissa käytettyjen materiaalien elintarviketurvallisen laadun varmistamiseksi.

4 §: Määritelmät:

5. luvun osiossa laboratoriot mainitaan 31§ mukaan ”nimetyt omavalvontalaboratoriot”, joita ei kuitenkaan kuvata 4§ määritelmissä.

Luku 2 Elintarvike- ja kontaktimateriaalitoimintaa koskevat erityiset vaatimukset

5 § Elintarvikkeita ja elintarviketoimintaa koskevat erityisvaatimukset

Pykälän esitystapa on Suomessa ollut poissulkeva ja negatiivinen. Perusvaatimus on hyvä ja kannatettava, mutta usein toistuessaan tämä teksti korostaa tarpeettomasti elintarvikealalla negatiivista tulokulmaa.

ETL ehdottaa EU-asetuksen tekstiä myötäilevää sanamuotoa esimerkiksi näin:

Markkinoille saatettavien elintarvikkeiden on oltava turvallisia, ihmisravinnoksi soveltuvia ja elintarvikelainsäädännön vaatimusten tai yhteisön vähintään vastaaviksi tunnustamien edellytysten mukaisia. Elintarvikkeista annettavien tietojen tulee olla säädösten mukaan laadittuja sekä tarjota kuluttajille lähtökohdat tietoon perustuvien elintarvikevalintojen tekemiseksi. Elintarvikekontaktimateriaalien tulee olla turvallisia ja elintarvikekäyttöön soveltuvia.

Luku 3 Elintarvike- ja kontaktimateriaalitoimintaa koskevat vaatimukset

11 § Elintarviketoiminta hyväksytyssä elintarvikehuoneistossa

Kolmannessa momentissa viitataan, että elintarvikehuoneiston sijaintimaakunta hyväksyy 1 momentissa tarkoitetut elintarvikehuoneistot. Viitaten Liha-alan lausuntoon koskien Ruokaviraston valvontavelvoitteiden muutosta, on syytä mahdollistaa hyväksynnän käsittely myös Ruokavirastolle, jos toiminnan muu valvonta on jo Ruokaviraston hoidettavana ja kyseisen hyväksyttävän huoneiston valvonnan optimaalinen valvonta edellyttää Ruokaviraston panosta hyväksyntäprosessiin.

17§ Toimijan velvollisuus ilmoittaa valvovalle viranomaiselle ruokamyrkytyksestä

Toimijan velvollisuus ilmoittaa valvovalle viranomaiselle ruokamyrkytyksestä on suositeltavaa.

Esityksessä toimija veloitetaan ilmoittamaan mahdollisesta ruokamyrkytysriskistä maakunnille, kun taas laboratorioita veloitetaan 34 §:ssä ilmoittamaan terveysvaaraa aiheuttavista tuloksista valvovalle viranomaiselle. On syytä täsmentää, kenelle ilmoitukset tulee tehdä. Ensisijaisesti terveysvaarasta tulisi ilmoittaa valvovalle viranomaiselle.

Luku 4 Viranomaiset ja niiden tehtävät

23 § Ruokaviraston tehtävät

2) Elintarvikevalvonta teurastamoissa ja niiden yhteydessä olevissa leikkaamoissa: Viitaten Liha-alan lausuntoon, asiaa tulee vielä selkeyttää, että liha-alan valvonta on optimoitua, sujuvaa ja kustannustehokasta.

10) Kohtaa tulee selkeyttää, sillä alakohdan muotoilu on varsin epäselvä lainsäädäntöviitteistä huolimatta.

Ks. lisäkommentit alakohdassa Ruokaviraston viennin mahdollistavat toiminnot.

24 § Maakunnan tehtävät

Viimeinen momentti mahdollistaa Ruokaviraston lihantarkastustehtävien ulkoistamisen maakunnalle. Vastaavasti on huolehdittava, että maakunta voi ulkoistaa hyväksytyjen huoneistojen valvonnan Ruokavirastolle.

28 § Valvontaviranomaisen pätevyys

Pätevyyttä ja koulutusta koskevan lainsäädännön tulee mahdollistaa se, että myös muilla elintarvikealan korkeakoulututkinnon suorittaneilla on mahdollisuus osallistua elintarvikealan ja ympäristöterveydenhuollon viranomaisvalvonnan koulutukseen ja suorittaa erikoistumistutkinto. Tällä hetkellä tuo mahdollisuus on vain eläinlääkäreillä.

Ympäristöterveydenhuollon ml. elintarvikevalvonnan osalta on tuotu esille jatkossa aikaisempaa parempi mahdollisuus valvojien erikoistumiseen eri osa-alueisiin. Tämä tulee toteuttaa pääosin niin, että monipuolistetaan viranomaisvalvonnan koulutukseen tulevien perustutkintojen määrää esim. elintarvike-, maatalous-, biologia-, kemia-, eläinlääkäri- ja myös ympäristöalan (esim. DI ja AMK) kautta.

Uuden EU:n valvonta-asetuksen 2017/625; 137 artiklan 2. alakohdan perusteella, jos epäilään säännösten noudattamatta jättämistä, toimivaltaisen viranomaisen on tutkittava asia epäilyn vahvistamiseksi tai poistamiseksi. Elintarvikelaissa ei kuitenkaan vahvisteta sitä, kenellä olisi oikeus suorittaa epäilyn esitutkintaa. Valitettava tosiasia on, ettei tavanomaisella elintarvikevalvojalla ole tietotaitoa mahdollisten taloudellisesti motivoituneiden elintarvikelainsäädännön velvoitteiden noudattamatta jättämisen tutkimiseen, jolloin mm. elintarvikepepetos-tapauksen esitutkintamandaatti pitäisi mahdollisesti antaa esimerkiksi poliisille. Esitutkintamandaatin varmistamiseksi tulevaisuudessa, voisi elintarvikelakiin kirjata mahdollisuuden säätää veloitteesta erillisellä asetuksella. Luonnoksessa viranomaisen velvoitteet jäävät siis avoimeksi, vaikka tuleva valvonta-asetus edellyttää, että epäilyjä aletaan tutkia.

5 luku Laboratoriot

31 § Nimetyt laboratoriot

ETL on yleisesti huolissaan laboratoriopalvelujen tarjonnan niukkenemisestä Suomessa tilanteessa, jossa niillä on yhä enemmän merkitystä niin lainsäädännön muuttuvien vaatimusten kuin tuotekehityksenkin kannalta. Elintarviketeollisuuden omavalvonnalle, laadunvalvonnalle sekä tuotekehitykselle on erittäin tärkeää, että asiantuntevaa laboratorioanalytiikkaa on riittävästi saatavilla.

Laboratorioiden pätevyys varmistaminen on tärkeää, mutta on myös hyvä pohtia, josko vuonna 2005 asetettuja kriteereitä, joihin ehdotuksessa viitataan, olisi aika tarkastella uudelleen.

Omavalvontalaboratorioiden hyväksyminen nimetyksi laboratorionksi tulee olla vaatimuksiltaan kohtuullista siten, että määräystenmukaisuuden varmistamiseksi voidaan hyödyntää laboratoriopalveluita kattavasti.

33 § Näytteiden tutkiminen

Vaikka elintarvikelain tarkoitus ei tosiasiallisesti ole ottaa kantaa käytettävään elintarvikeanalytiikkaan sinänsä, asia olisi hyvä huomioida lain perustelumuiotiossa, että Suomi edistäisi jatkossa ajankohtaisen ja uusimman analytiikan käyttöönottoa sekä viranomais-, että omavalvontanäytteiden analysoimiseksi.

34 § Laboratorioiden ilmoitusvelvollisuus.

Kolmannessa momentissa laboratorioita veloitetaan ilmoittamaan vakavaan terveysvaaraan viittaavista tutkimustuloksista toimijaa valvovalle viranomaiselle. Laboratorio ei voi tietää tutkittavan näytteen tosiasiallista alkuperää tai käyttötarkoitusta: onko näyte peräisin myytävästä tuote-erästä, raaka-aine-erästä jonka laatu voi muuttua käsittelyssä vai tuotannon koe-erästä. On mahdollista, että ilmoitusvelvollisuus johtaa väärin hälytyksiin. Tästä syystä vakavaan terveysvaaraan viittaavista tuloksista on aina ensisijaisesti ilmoitettava toimijalle, jolta varmistetaan, millaisesta näytteestä on kyse.

6 luku Elintarvikevalvonta

43§ Valvonnan neuvonta- ja ohjausvelvollisuus

Pykälän perustelumuiotiossa kirjauksia neuvonnasta on syytä tarkistaa ristiriitaisuuksien poistamiseksi ja lauserakenteiden muotoilemiseksi ymmärrettäviksi.

7 Luku Elintarvikkeiden vientiin liittyvät viranomaistehtävät

Ruokaviraston rooli viennin mahdollistajana:

23 § Ruokaviraston tehtävät

Ruokaviraston tehtäviin ei ole kirjattu vientiin liittyvää valvontaa, mutta ne on kirjattu pykäliin 47 ja 48. Elintarviketeollisuusliitto ry katsoo, että vientiin liittyvät tehtävät ovat Ruokaviraston keskeisiä tehtäviä, ja ne tulisi mainita myös 23 §:n luettelossa. Vientiin liittyvien tehtävien toteuttaminen Ruokaviraston tehtäväluettelossa välittäisi paitsi kotimaassa niin myös kolmansien maiden viranomaisille selkeän tiedon Ruokaviraston keskeisestä roolista elintarvikeviennin viranomaisena Suomessa.

47 §

Elintarvikeviranomaisilla on keskeinen rooli viennin mahdollistamisessa Suomen elintarvikealan toimijoille. Elintarvikkeiden kansainvälisessä kaupassa kohdemaan viranomaiset edellyttävät hyvin usein tietojen vaihtoa ja varmistuksia viejämään viranomaisilta. Viranomaisten rooli on tähän asti ollut merkittävä erityisesti eläinperäisten tuotteiden kansainvälisessä kaupassa, mutta sen arvioidaan lisääntyvän myös muissa tuotteiden viennissä muun muassa maailmalla paljastuneiden elintarvikepetosten takia. Elintarvikekauppa joutuu myös herkästi erilaisten kauppapoliittisten tai protektionististen toimien kohteeksi ja asetettujen uusien vaatimusten selvittelyyn tarvitaan elintarvikeviranomaisia.

Elintarviketeollisuusliitto ry pitää erittäin tärkeänä, että Ruokaviraston vientiin liittyvät tehtävät kirjataan selkeästi lainsäädäntöön, ja kannattaa 47 pykälän toisen momentin kirjauksia Ruokaviraston osallistumisesta viranomaisvaatimusten selvittämiseen sekä markkinoillepääsyn ja markkinoilla pysymisen edellytyksenä olevien vientiselvitysraporttien ja muiden tarvittavien asiakirjojen laatimisen.

Osa, usein merkittävä ja ratkaiseva osa, kohdemaan asettamista tuontivaatimuksista selviää kohdemaan ja viejämään viranomaisten välisessä yhteistyössä, neuvotteluissa ja keskusteluissa, eikä niitä voida hoitaa yritysten tai yritysmaailman edustajien toimesta. Elintarvikeviennin onnistumiseksi Suomen viranomaisilla tulee olla valtuudet ja valmiudet vientitehtäviin markkinoillepääsyä tavoiteltaessa, mutta myös jo käynnistyneen viennin ylläpitämiseksi.

48 §

Elintarviketeollisuusliitto ry pitää hyvänä 48 §:än esitettyä kirjausta Ruokaviraston ja maakuntien elintarvikkeiden vientiin liittyvästä valvonnasta. Ruokaviraston mahdollisuus tehdä vientiin liittyvää valvontaa myös maakunnan tehtäväalueella on erittäin tärkeä, koska viennin kohdemaan viranomaiset odottavat usein valtakunnallisen elintarvikevalvonnan viranomaisen osallistumista eikä Suomen elintarvikeviennin ei tule hankaloitua kansallisten viranomaistointi- valtarajausten takia.

14 luku Rangaistussäännökset

82 § Rekisterit

Valtakunnallinen rekisteri henkilöistä, jolle on myönnetty hygieniapassi, on tervetullut uudistus. Rekisteri selkeyttäisi järjestelmää ja vähentäisi toimijoiden hallinnollista taakkaa.

Laki kasvinsuojeluaineista annetun lain muuttamisesta:

ETL ry kannattaa ehdotettua muutosta. MRL asettamiseen liittyvät kansalliset viranomaistehävät on hyvä siirtää TUKES yhteyteen, missä tapahtuu muu kasvinsuojeluvalmisteiden turvallisuuden arviointi. Muutos parantaa TUKES tuntemusta elintarvikealasta entisestään ja helpottaa viraston toimintaa osana ruokaketjun sidosryhmätyöskentelyä.

Laki terveydensuojelulain muuttamisesta:

Tulisiko käynnistää selvitys tai siirtää jo tämän lakimuutoksen yhteydessä talousvesi elintarvikelain piiriin? Talousvesi on ihmisten eniten nauttima elintarvike – joka päivä 1-2 litraa.

50 § Maakunnan terveydensuojeluvalvonnasta perittävä vuosittainen valvontamaksu

Kattaako maksu myös analyysikustannukset?

Liite 1

Jääkö elintarvikkeita valmistavat yritykset terveydensuojelulain suunnitelmallisen talousveden laatua seuraavan valvonnan ulkopuolelle? Monet muut vähäisemmän riskin kohteet ovat valvonnan piirissä, mutta elintarvikkeiden valmistus ei.

Kunnioittaen

ELINTARVIKETEOLLISUUSLIITTO RY

Pia Pohja
toimitusjohtaja